מ"ל דם דם שיכול אין לי אלא אלו יקרבו שאף אם נתערבו מחיים

יקרבו מנין אפילו נתערב באשם כו': מ"ל יאו. חד מינייהו דריש

ומשמע ליה את הדם בכל מקום שהוא שמו עליו ולא בטל: יכול

אין לי אלא נחערב באלו. דקא בן מרבינן מיניה דיקרבו שכן תערובתן

ראויה לקרב אפילו נתערבו בהמה

בבהמה מחיים דהה עולה בתמורה או

בעולה אחרת תנן במתני' [עא:] קדשים

בקדשים מין במינו זה יקרב לשם מי

שהוא וזה יקרב לשם מי שהוא וכן

בנתערבו בחולין תמימין תנן לעיל

(דף עא:) ימכרו החולין ללרכי אותו

המין והדר הוו להו קדשים בקדשים

מין במינו. מנין אפי׳ נתערב בדם אשם

יקרב ואף על פי שאינו מינו ואם

נתערב מחיים לא היה קרב כדתנן

(שם) קדשים בקדשים מין בשאינו מינו

ירעו: חביח חת חשר נתערב בחשם.

מהאי רבויא גופיה ולא בעי קרא

אחרינא הואיל ושניהם קדשי קדשים

ואע"ג דאם נתערבו מחיים לא קרב

התם משום דאית להו תקנתא ברעייה

הוא: מ"ל דם דם. להכי אילטריכו

לם לם תרי זימני: והני תנאי כו'.

לשון בעיא הוא. והנך תלתא תנאי

דאיפליגו במילף לעולין שאין מבטלין

זה את זה מתלתא קראי בשלמא

כולהו מולקח מדם הפר ומדם השעיר

לא ילפי קסברי תרי תנאי דשמעתין

אין מערבין דם פר ושעיר למתן דם

קרנות מזבח הפנימי ומאיתו ולקח מדם

הפר ומדם השעיר מזה בפני עלמו

ומזה בפני עלמו ופלוגתא דר' יונתן

ורבי יאשיה היא במסכת יומא (דף

מה: והאי דו מדם דם לא משמע

להו. לתנא דהקומן ולתנא דקדש הם

אלא מקדש הם כו': ואין המורפן

הריבה. ולא למידרש ביה בהווייתו יהו

אתא: נתן למעלה ולא נמלך ₪. מתני׳

דפליגי ביה ר"א ורבנן בניתנין למעלה

שנתערבו בניתנין למטה: מחי לחו

פלוגחייהו בחטחת שנתערבה בעולה

הוא. כדקס"ד עד השתא וקתני דאפי׳

לרבנן יחזור ויתן למטה לכתחלה ואף

על גב דנתערבו השתא סוף חטאת

ועולה וש"מ חד מקום הוא: הכא

במחי עסקינן. רישה דפלוגתה

למטה בו לכתחלה כגון דאיערב תחלה יו

חטאת החילונה בשירי חטאת הפנימית דאינהו שירים סתמא הלכך יהו נתן

למעלה ולא נמלך דאי נמלך לרבנן

ישפך דהוו להו ניתנים

בפנים

ל) ת"כ ויקרא נדבה פרש' ד ה"ז ע"ש, 3) [לעיל מכ: וט"ג] ע' ירוש' יומא פ"ה ה"ד יע"ש, כל (נעיל נוכ. ירושי יומא פ"ה [תמורה ה:], ד) עי שם ה"ר, כ) [לעיל פ.], ו) לעיל י: [לקמן לד:], ו) [עי' מו"ע]

מוסף רש"י

י אין בילה. אין סומכין על כך, , ב.... יון סומכין על כך דוימנין דלא מיבליל בכוליה (דעיי פ.) כל דמים. החייוויה ייייבי-התנוך לנט מיפני בכונים (עביר 2.) כל דמים. החילונים, שנכנסו לכפר בהיכל פסולין. ואע"ג זלא כתיב אלא וכל חטאת אשר יובא מדמה וגו' מרבה ר"ע קדשי קדשים וקדשים קלים מריבויא דכל וכל לקמן (לעיד י:):

שינויי נוסחאות

א] גירסת ס"י וכ"ה גירסת רש"י אן גינטנו טייני טיגיי מגין אתה מה ת״ל דם דם, מגין אתה אומר נתערב דם עולה בדם עולה דם עולה בדם תמורה דם עולה בדם חולין יקרבו, ת"ל דם דם, יכול אין לי אלא אלו יקרם אין לי אילא אלו יקרבו שאף אם נתערבו מחיים יקרבו, מנין אפי' נתערבו באשם, אכיא אני את שנתערב באשם שאלו ואלו קדשי קדשים, מנין אפילו נתערב . בתודה ושלמים, אביא אני שנתערב בתודה ובשלמים **ת"ל דם דם** (שמכ"י וח"ג. והוז מת״כ נדבה פרש׳ ד): בן אלא חתיכ נדבה פושי ד). בן אדא עולה שנתערבה בתמורתה כל"ל (ש"ח): ג] ל"ל כמותה (ש"ח): ד] האי מולקח (כי"צ): ה] ילפי (ש"ח): ו] ל"ל ואלו כתה"י וד"ו) זן דאיערב תחלת חטאת כו' (כ"ג גי' רש"י עי' אות או נטי ש"מ בחידושים חשמט תחילתה בשיריים הפנימיים. ולא נמלאת ג'י זו בכתה"י. וכן מדברי רש"י שכתב 'דאינהו תדכרי רט"י שנמב "דמינהו שירים סתמלי מוכח דגרס בשיריים סתמל וכלפנינו: ה] בכי"ל ור"ב וק' בשיריה. ורלה לות כל: מ] למאי דאמרינן ו מעיקרא דבבלול פליגי 'ו מעיקרא סקנא כו' (צ״ק): יא] ת״ל דם מלנא כו' (צ״ק): יא] ת״ל הוא כל״ל (*ש״מ): יב] ל״ל הוא דקא מרבינן (*ש"מ): יג] והאי (כי"פ וד"ו): יד] ל"ל ואי והד"ל שלפניו עם ענפניו (ישמב"י): מו] אמתני׳ דפליגי וכו׳ למטה קאי כל"ל (מלאי"ט): מז] מיכות למטה לכתחלה ננמסק (כתה"י וש"מ). ולש"ש הגיה ולמטה דלכתחילה: יון ל"ל תחילת (כתה"י ושמכ"י): יחן נדל"ל וכוחיי ושחב"). "ון מליק הלכך תנא נתן: יש] ל"ל שחוזר ונותן (כתה"י וב"ש): כ] ל"ל למעלה משניהם (ש"מ): כא] ל"ל בשייריה (כתה"י ושמכ"י ד"ו רפ"ט וש"ח. וכסק סוס ס' ודיו רפיס ושיח), ולקף לות מ": כבן כשנתן מהן למעלה ל"ל (שיח): כבן "דל וא"ג (שיח): וציק): כדן "לד הוד (שיח): בהן "ל"ל ומסקנא (שיח): בון בד"ו רפ"עו ש"ח לשינויי. בון בד"ו רפ"עו ש"ח לשינויי. יצחק (שיח): כהן פ"עו במים וכרי "עודק (שיח): כהן במים וכרי הנורי להרודה. ולפניט מוקן להודה ע"מ כ"א"ת, וצח"ת מית יי לתודה ע"פ רש"ק. וכש"מ תיקן לתמורה: לו דנתערב (צ״ק לאן נ״ל הויא (באה״ם: לבן כלו

ליקוטים

קסברי אין מערבין לקרנות. וא״ת והא לכולי עלמא מערבין על טהרו של מזבח ותיקשי למ״ד עולין מבטלין. תירץ ר"י ז"ל דבשלמא בקרנות קרייה רחמנא

רידה דו בישמא בקורנות קרידה דו **ניתוב**בהריא דם השעיר, ולהכי

דסבירא ליה עולין מבטלין אית ליה למימר שאין מערבין לקרנות, אבל בהזאה שעל טהרו של מזבח לא כתיב ביה בהדיא דם ה

וכיון דכן אע"ג דמערבין כך גזירת הכתוב ולא תיקשי למ"ד עולין מבטלין. (מענ"6 יות6 ט:)

למעלה בלמטה לא מכשיר למעלה אלא ע"י רואין לשם מים ומיהו הא נמי חד טעמא הוא דמשום דאית ליה לשם מים הוא דלא עבר משום בל תוסיף ועוד כשעובר על בל תוסיף אינו משנה בדם לפסול אבל בניתנין למעלה ולמטה וניתנין בחוץ בניתנין בפנים כולהו משנה

סת"ל או דם דם שיכול איז לי אלא בו אלו סת"ל או שנתערבו בתמורתה שאף מחיים תקרב מנין לרבות תודה ושלמים מרבה אני תודה ושלמים שבאין בנדר ונדבה כמותה מנין לרבות את האשם מרבה אני את האשם שמעון מתן ד' כמותו בכור ומעשר ופסח מנין ת"ל דם דם מאי לאו סוף עולה ובכור ושמע מינה מקום עולה מקום שירים לא תחילת עולה ובכור ומאי קמ"ל דאין עולין מבמלין זה את זה מולקח יו מדם הפר ומדם השעיר נפקא תנאי היא איכא דנפקא ליה מהכא ואיכא דנפקא ליה מהכא והני תנאי מולקח מדם הפר ומדם השעיר לא ילפי קסברי אין מערבין לקרנות מדם דם לא יליף ₪ דם דם לא משמע להו אלא מקודש הם מאי מעמא לא ילפי קסברי ייקודש הם הם קריבין "ואין תמורתן קריבה ואידך נפקא ליה ימאם שור אם שה לה' הוא הוא קרב ואין תמורתו קריבה ת"ש נתן למעלה ולא נמלך אלו, ואלו מודים שיחזור ויתן לממה אלו וואלו עולין לו מאי לאו דאיערוב חמאת ועולה וכיון דיהיב ליה למעלה הוו להו שירים וקתני אלו ואלו מודים שיחזור כשר. וכגון דיהיב דמים ויתן למטה ושמע מינה מקום עולה מקום שירים כי אתא רב יצחק בר יוסף אמר אמרי במערבא הכא במאי עסקינן כגון דאיערב חטאת החיצונה בשירים א"ל אביי ונימא מר בגון דאיערב בשירים חּ דלמא הא קמ"ל אפילו למ"ד שירים מעכבין יחסרו אין מעכבין א"ל רבא תוספאה לרבינא הא אוקימנא ההיא ברובא עליונים וקא יהיב למעלה שיעור

מעיקרא ז אין בילה מסקנא בכוסות פליגי: מתני' בהניתנין בפנים שנתערבו בניתנין בחוץ ישפכו לאמה נתן בחוץ וחזר ונתן בפנים כשר בפנים וחזר ונתן בחוץ רבי עקיבא פוסל וחכמים ימכשירים ישר"ע אומר כל דמים שנכנסו לכפר בהיכל פסולין וחכמים אומרים יחמאת בלבד רבי אליעזר אומר אף האשם שנאמר ²כחמאת כאשם: גמ' וניפלוג נמי ר"א בהא היכי ליעביד ניתיב בחוץ והדר ניתיב לפנים כשם ישמצוה להקדים עליונים לתחתונים כך מצוה להקדים פנים לחוץ

בדם לפסול: מנין אפידו נתערב באשם בו'. מימה כי היכי דלהאי

ולאשם ולמאן דנפקא ליה נמי מולקח מדם הפר ומדם השעיר דעולין חין מבטלין דלמא ה"מ פר ושעיר ששוין מנין או עולה בנאכלין וכן למאן דנפקא ליה מקודש הם מנא ליה נתערב לו בדם עולה דלמא בקדשים הנאכלין מיירי: ואין תמורתו הדר ביה בפ"ק דתמורה (דף ה:) דקאמר ורצא אין ה"ג אלא הם למה לי כו': הא אוקימנא ברובא עליונים. פי׳ בקונטרס והאי דיהיב למטה לשם שירי חטאת הוא דקיהיב אבל עולה לא מתכשרא דהא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד ח"נ בו מוקמת לה בתערובת חטחת ועולה לא שמעת מינה (לא) מקום עולה מקום שירים דכיון דעולה לא מתכשרא לא זריק להו במקום עולה יש בילה והויא לאו לה עולה כשרה ויש דם עולה שנשאר למטה וראוי לזריקה: נתן בחוץ ואחר כך נתן בפנים

הפנימים בחוץ לשם מים דאי לאו הכי היאך חוזר ונותן בפנים והלא כבר נתכפר לשמואל לפי מה שפירשתי

תנא אינטריך קרא לתודה כמו לעולה לגמרי במתנותיהן מתן אחד במתן ד׳ קריבה. תימה כיון דתנאי היא אמאי אלא באצטבאות וקשה דלרבנן דאמרי

לעיל בפ׳ שני (כו: ד״ה אמר) דמזבח חיצון לדמים הפנימיים כמקומן דמי ובכי האי גוונא מיירי סיפא בפנים ונתן בחוץ שהכנים דמים החילונים לשם מים וק"ק " אמאי פסול כשמכנים לשם מים דלכפר כתיב:

עליונים לסחסונים. דם חטאת לדם עולה כדאמר בכל החדיר (לקמן דף פט.): כך מלוה להקדים פנים לחוץ. דפנים חשוב: ממוט הפיקרא מאטר לינושים לנושטה לנושט. ממוט הפיקרא קאמר ואייב שיב סיינו מסלה מטאה דאלו (פוף) [ממילה] השולה למטה ממוט הפיקרא הוא, וכן דכוומיה נמן למעלה אלמעלה מן המוט קאמר א"יב כיינ היינו מסלה מטאה. ומ"מ ימזור ויהן למטה דקאמר אמקום שירים קאמר דהיינו אינטבא ולא וקיפה מקום עולה אש"ג דגם זקיפה (למטה) למטה מן המוט הוא, מדיהיב טעמא דמודו רבנן דימזור (וימזיר) ויתן למטה משום דנתן כבר למעלה כמשפט מחלת דם המטאח ואז נעשה

המותר מדם החטאת שיריים דלמטה הוא ולכד יחזור ויתו למטה במהום שירים אלמא יחזור ויתו למטה אמהום שירים האי: הא אוהיסגא וההיא] המותר והם המוסמו שדיים דנסטים היה חלק מחוף מחוף שדיים ספנה שדיים המותר שקור המותר שתוקה בלחקתי במטאח ושיריים הפנימיים ברובא עליוגים. ש"ה זה דקא יהיב כי ממבסרו בהכי דהא יהיב למעלה ששר המותר שתייה ושמא בל דם השעלה גמן למעלה וא"כ לא זריק ליה במקום שלה דהיינו בוקיפה אלא באילטבא שהיה מקום שתיים במחורים ושר, זו ממל דדניה בחקיפה, ולעיל פי דלמייד עדיין היא מחלות עולה בשל המותר שלה לה לה להשל השלה המותר מקום מחלות שלה דדניה בחקיפה, ולעיל פי דלמייד עדיין היא מחלות שלה לדנקי ישפך ללמה דאין והיה שתיים במחל שלה דדניה בחקיפה משום דאין זה מקום שתיים בל לדיים שלה לורוק בוקיפה משום דאין זה מקום שריים כל דאין סוף שירים באים לא אל הדבה יזרוק הכל באילטבא במקום בירים כדי לקיים מלוח שלה לורוק בוקיפה משום דאין זה מקום שלה ליים להיותר לשלה שלה בשלה להיותר בוקיפה משום דאין זה מקום שלה ליים להיים למנים שלה שלה בשלה בשלה בשלה בשלה להיים המום דמחנת שום שק שה שוכנים חומנים ניסוד נמטים המם וכיון שסופן נהיות נמטים בורים בל היד נמיים ושיר במיים הוא מות בשחים בא מנחם בשפיים מנו של ה בשבינ וה, הייש של היד בשביל היד מות בשחים הוא מות של היד נמות בשחים הוא מות שלה ביד שלה היד מחום שלהיים ואת מות שלה בדיעבד. וה איש שלחר לעיל עדיין שלה היד משביע הרוב שלה מות שלה לביע המום שלה מות שלה לל מייתכשה אור ביד למות מות שלה לל מייתכשה היד להיד מות שלה לל מייתכשה היד להיד מות היד לחומי לשחים ביד מות שלה לל מייתכשה אור ביד למות היד שלה להיד מות היד מות שלה לל מייתכשה היד להיד מתוח שלה לל מייתכשה היד להיד מתוח שלה לל מייתכשה היד לחומי להיד מתוח שלה לל מיית ביד להיד מתוח שלה לל מיית ביד מתוח שלה לל מיית ביד מתוח שלה לל מיית ביד מתוח שלה לל מות מות שלה לל מתוח שלה לל מתוח שלה לל מתוח שלה לל מתוח שלה לל היד מתוח שלה לל מתוח שלה לל היד מתוח שלה לל היד מתוח שלה לל של מתוח שלה לל של מתוח שלה לל מתוח שלה מתוח שלה לל מתוח שלה שלה מתוח שלה ללכת מתוח שלה מתוח שלה

תחתונים ועוד [א"ל] ה"מ למאן יו דאמרו

שחזר יש ונתן מהם בחוץ בקרנות והוי שלא במקומו אבל מכי נתן למעלה בו הוו להו שירים ושירים ושניהן ביסוד וכרבי ישמעאל דאמר זה וזה יסוד מערבי או כר"ש דאמר זה וזה יסוד דרומי לעיל (דף ינה): ולימא מר רגון דאיערב הטאת ההילונה בשיריים באו. כלומר בשירי

חיצונה כמותה דהכי שפיר טפי שמקום שיריהן שוה לדברי הכל: דלמא הא קמ"ל. האי דאוקמה אף בשירי פנימים דאפילו למאן דאמר

שירים הפנימיים מעכבי ה"מ כי לא יהיב מינייהו מידי אבל חסרו מקלתן לאחר מתן דמים הפנימיים אין החסרון מעכב ושופך השאר ליסוד דהא הכא חסרו שירים הפנימיים בשנתן ביו דמיהן למעלה ואפ״ה מתכשרי: והא אוקימנא כו'. והא דקא יהיב למטה לשם

שירי חטאת הוא דקא יהיב אבל עולה לא מיתכשר דהא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד א"נ ביו מוקמת לה בתערובת חטאת ועולה

לא ש"מ מקום עולה מקום שירים דכיון דעולה לא מיתכשרא לא זריק להו במקום עולה אלא באילטבא ומאי דוחקיה לאוקומה בחטאת

ושירים: א"ל ה"מ. הנך שינויי דשנינן לעיל למאי דהוה ס"ד מעיקרא דבבלול פליגי והוה מהדרינן אשינויי דחיקי לאוקומי לדרב אשי דאמר לר״א אין בילה דלא חיקשי ליה הך בין מתנייתא: מסקנא ביו. דשינויין הדרנא בן ואוקימנא לשינוי ביו דפלוגתא דידהו בהך

טם למנות מו שון פים לכנו מיקום כים מתנייתו המקור בים מתנייתו משקמו בים לפים ושניהן האינה בן החקימנו משלה ולא נמלך דברי הכל מתני בתערובות כוסות הוא ומתרוייהו קאמר ר״א דליתיב למעלה ולמטה ושניהן כשירון והיכא דנתן למעלה ולא נמלן דברי הכל ימן למטה ואלו ואלו עלו ואי הוה מוקי לה רב יהודה ביו במטאת ועולה הוה קשיא ליה: באתני הניתנין בפנים בהו ישפכו לאמה. דלית לן רואין ואסור לשנות באלו מפני הכשירן של אלו. ובגמרא פרוך וניפלוג נמי ר״א בהא דהא אית ליה רואין: ר״ע פוסל.

בחיצון: וחכמים מכשירין. בכל קרבנות חוץ מחטאת החיצונה דמיפסלא משום וכל חטאת אשר יובא וגו' ויקרא ון: גבו' כשם שמצוה להקדים

םה א מיי׳ פרק ג מהלכות תמורה הלכה א: סמ בגד מיי׳ פרק ב מהלכות תמורה הככה ח: סמ בגד מיי פרק ב מהלכות פסה"מ הלכה יג: ע ה מיי פ"ע מהלי תמידין ומוספין הלכה ה:

תורה אור השלם

1. אַרְ בְּבוֹר אֲשֶׁר יְבֻבַּר לַיהֹוָה אָפֶן יְבָּבּוֹ לִיוּוְוּה בְּבְהַמָּה לֹא יַקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ אָם שׁוֹר אָם שָׁה לִיהֹוְה הוֹא: ויקרא כז, כו
 בַחַשָּׁאת בְּאָשֶׁם תּוֹרְה אַחָת.

לָהֶם הַכּהֵן אֲשֶׁר יְכַפֶּר בּוֹ לוֹ

שימה מקובצת מנין לרבות תודה ושלמים כו'. שבין פרבות תורה ושכשים כד.
ול"ת ולמאן דיליף מבכור
אמאי לא קאמר נמי שאר קדשים
מנין והיכי יליף כולו קדשים מחד
קרא, וי"ל דהתם לא לריך שהרי בכור לאיזה קרבן שיתערב אין מתן דמו שום שפרי איו שום מרבו שום למתו שהי שהי לידן שהים לנג כן שהי המתק דם הבכור וא"כ שמעינן מינה דה"ה כולהו אפי אין שוין אין מבטלין זה את זה. וא"ת אמאי אין מעמיד קרא דקודש הם בבכור שנתערב במעשר דמתן דמן שוה ואכתי נימא שאר דמתן דמן שוה וחכתי ניתח שחד קדשים מנין, וי"ל דהאי קרא משחשי נמי במעשר כדדרשינן לעיל (דף טי) דמו לא נאמר אלא דמם מכאן לבכור ומעשר כר א"כ הוי פירושא דקודש הם שאם נמערב אחד מאלו בקרבן אחר היינו בשאר קדשים שאינם שוין חחר היינו בשחר קרשים שהינם שרן לאלו במחן דמן יקרבו, לכן לא לריך קרא אחרינא. וא״ת לנחאן דיליף מדם הפר ומדם השעיר מנלן שאר קרבטת דילמא שאני אלו דמחן דמן שוה אבל שאר קרבנות שאין מתן דמן שוה אימא שיבטלו זה את זה, וי"ל דכיון לימו שיבטלו הים מת האף לי ליכיון דגזירת הכחוב הוא דמערבין לקרנות א״כ מה לי מבטלין מה לי אין מבטלין כיון דהכי דינא דתערובות א"כ כין רטה ירות מעמרות היר שניר לוחר דאין מבטלין, ואלאן ש"כ שלה קרבעה אחל, וא"ח ולמיד שלה קרבעה אחל, וא"ח ולמיד שניר דלומת מהאי יהיר ווהאי ולא די דה שניר דלומת מהאי יהיר נותאי לא בי כדאחר לעיל, וי"ל דשתא לא בעי שיעורא לאפי אחיל דאמי אחלי אחלי בעי שיעורא לאפי אחיל דאמי אחלי בעי שיעורא הכא (דמתן) [במתן] קרנות דפנימי לא בעי שיעורא קרנות דפניתי נח בעי שיעורה דלהואות דלפני ולפנים ולפרוכת מסתמא לא בעי שיעורא דוהוה כל דהו משמע. ועי"ל דאפי דבהואות דפרוכת בעי שיעורא מ"מ דבהומות דפרוכת בעי שיעורה תיית גבי מתן קרנות דכתיב דם הפר ודם השעיר גזירת הכתוב הוא גבי קרנות דתערובת דאפיי אין במתנה רק חלי שיעור מזה וחלי שיעור מזה אפייה שיעור מזה וחלי שיעור מזה אפייה קאמר רחמנא דמלומו בכך, ולא קהתה להתכנו לתכנו בפן, דכנו [דמי] לכל הנך דשמעתין דעיקר מלותן לבדן בלא תערובת גבי מי תנחק נבדן בנח מערובת גבי תי מטאת וגבי הניחנין למעלה שנמערבו בניחנין למטה (וכיון) [דכיון] דעיקר מלותן לבדן והלריך בהן שיעור א״כ כשנתערבו בעינו שיעורה מכל חד. כשמתניבו כשיק שישורם תככי חה, אבל דם הפר ודם השעיר בקרטת עיקר מלוחו בתערובת למ"ד מערבין לקרטת ולכך בחד שיעור משחיהן סגי, וכ"ת א"כ היכי פשטיען מינה דעולין אין מבטלין זה את זה כיון דגזירת הכתוב היא כדפי׳ לעיל, וי״ל לגזינת הסנטוב הים כנפיי נפיק, היית דמ"מ מדקרייה דם השעיר גם לאחר שנתערב ברוב דם הפר ש"מ דעולין אין מבטלין זה את זה: בגון דאיערב חמאת החיצונה תחלתה בשיריים השאת החיצונה תחירות בשריים הפגיפים. מימה דלוקמה לסוף מטאח וחתלת שלה שנמערכו, (וינמן) [ונמן] למעלה דקאמר בוקיפה שהיא מקום חתלת שלה, וימור וימן למטה על גג האילטבא קאמר שהוא מקום שיריים. ואי משום דקאי אניתנין למעלה שנתערבו בניתנים למטה הא נפרש הכי תחלת דסובב בסוף החטאת שהיא למטה על גג האינטבא. וי"ל דלמ"ד לבן דניתנים למעלה למעלה ממש בקרנות משום דלמעלה למעלה